

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Česká lyrická malířská malba,
vývoj a dnešek

Lucie Potůčková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Malba

Bakalářská práce

Česká lyrická malířská malba,
vývoj a dnešek

Lucie Potůčková

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Aleš Ogoun
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni Plzeň

2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	6
3	CÍL PRÁCE.....	6
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	7
5	PROCES TVORBY.....	8
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	9
7	POPIS DÍLA.....	11
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	12
9	SILNÉ STRÁNKY.....	12
10	SLABÉ STRÁNKY.....	13
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	14
12	RESUMÉ	14

Petr Nikl:

„První je snaha uchopit, co člověk vidí, co nejvíc realisticky, jenom to zapsat, popsat a udělat tak, jak to vypadá. Druhá je fantazijní. Umožňuje pustit vše úplně volně ze sebe a dovědět se vnitřní vztahy z takto samovzniklých diagramů.“

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé dosavadní dílo bylo spíše hledáním způsobu projevu možná i snahou zařazení do určité oblasti tvorby. A do jisté míry i snahou o studijní pojetí obrazu. Tudíž nelze tvorbu jakkoli sjednotit a tím určit jasný záměr.

Mé dosavadní dílo obsahovalo jak snahu o portrét, krajinu i zátiší tak pokus o abstrahování. V minulosti jsem udělala několik kopií starých mistrů, od Leonadra da Vinci přes Dalího. Paradoxně mě kopie spíše uvolňují, nenutí mě přemýšlet nad vlastní tvorbou a smyslem mé práce. Prošla jsem si i několika obrazy na zakázku - Malbou na dřevo do rustikální šumavské restaurace, Stromem života s velmi rozsáhlým rodokmenem, byl to obraz většího formátu a jednalo se spíše o ilustrativní pojetí obrazu nebo sérii reminiscencí na obrazy Pietra Bruegela. Obecně vnímám své dosavadní dílo spíše studijně. Myslím si že autor by měl nejprve studovat svůj obor, jak po stránce technologické tak například historické. Měl by mít dostatečnou znalost než začne volně tvořit, aby ve své tvorbě nenarážel na neznalost.

Pokud mám možnost volně tvořit, bez jakýchkoli zábran, požadavků nebo kritérií uchyluji se většinou k malbě akvarelem, k malbě spíše studijního charakteru. Je to technika, která má sice spoustu jasně daných požadavků, ale i přesto je to technika při které člověk objevuje, uvolňuje se i navzdory tomu že musí být trpělivý a někdy i velmi soustředěný. Nebo alespoň na mě tato technika takto působí. Každý potřebuje nějaké limity, pozitivní ohraničení volnosti. A pro mě je to v malbě akvarelem právě ta požadovaná soustředěnost. Do budoucna bych se této technice chtěla dále věnovat a zdokonalovat, rozvíjet mou zkušenost. Akvarel je pro mě nejdokonalejší technikou barevného pojetí obrazu. Je to smyslem malby – vyjádření pocitu, děje, popisu pomocí barevných skvrn, vytvářejících jakékoli tvary, ať už máme na mysli realistický obraz nebo abstrakci.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Název tématu mé bakalářské práce je Česká lyrická malba, vývoj a dnešek. Toto téma nebylo prvotně mým „favoritem“. Protože jsem měla jistou představu, co chci tvořit a tu jsem se snažila vklínit do jednoho z témat, které byli na výběr. Což je samozřejmě postup nesprávný, který jsem hodně rychle vytěsnila z mysli. Po delším zamyšlení nad vizuální stránkou vlastní tvorby, smyslem a následné konzultaci jsem se rozhodla pro toto téma.

A samozřejmě do této bakalářské otázky patří i řada mých oblíbených autorů. Jako například Josef Šíma, Kamil Lhoták, Stanislav Podhrázský a v neposlední řadě Vladimír Boudník a Petr Nikl, kteří jsou mou největší inspirací v tvorbě mé bakalářské práce. Inspirovala jsem se nejen některými jejich sériemi obrazů, ale i tvorbou a myšlenkou obecně.

Výběr tématu, z mého pohledu, byl velice zdařilý. Od předchozí tvorby mě nyní dělí jistá odlehčenost, uvolněnost a snad i posun k lepšímu ve vnímání díla nynějších tvůrců. Mám nyní pocit, že mě práce na bakalářské práci nastartovala k dalším, snad, kvalitnějším výkonům. A navíc už teď se mi v hlavě rodí mnoho vizí dalšího posunu, rozvoje této práce.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce je vytvořit obrazy, které budou v člověku vyvolávat pozitivní emoci. V mé dřívější tvorbě jsem si kladla jednodušší cíl a to pouze vyvolat jakoukoli emoci a to klidně i negativní. Ale nyní už vím, že to byla spíše má obrana, jak schovat nedobré obrazy za jejich záměr.

Nyní jsem se snažila vytvořit dílo bez zábran s jakousi duší dítěte. Chtěla jsem vyzdvihnout jejich princip tvořivé schopnosti, který velmi často u dospělých lidí zatemní nános praktického života, nekonečná snaha o dokonalost nebo zachycení reality. A zároveň v nás tyto skvrny rozpoutají řetězec myšlenkových pochodů, každý z nás v nich vidí předmět, zvíře, tvář či pocit, který jsme převzali z reálného života. Jedná se tak o princip Rorschachovi metody. A jak řekl jeden z mých oblíbených tvůrců: „První je snaha uchopit, co člověk vidí, co nejvíc realisticky, jenom to zapsat, popsat a udělat tak, jak to vypadá. Druhá je fantazijní. Umožňuje pustit vše úplně volně ze sebe a dovědět se vnitřní vztahy

z takto samovzniklých diagramů.“ Dá se říci, že toto bylo mým mottem pro tvorbu bakalářské práce.

Na začátku celého procesu tvorby jsem měla obavy z abstrahování svého díla. Měla jsem pocit, že lidé abstrakci vnímají negativněji než obrazy realistické .Ale je otázkou jestli mé obrazy jsou abstrakce či ne. Každý z nás by v nich měl přeci vidět tvary realistické.

4 PROCES PŘÍPRAVY

4.1 Prvotním bodem pro tvorbu bakalářské práce bylo studium daného tématu a hlavně jednotlivých umělců do něj zapadajících. Kterými jsem se inspirovala a to byl hlavní impuls pro tvorbu. Než jsem prošla tímto procesem, měla jsem jistou zarytou představu, že budu dělat portrét a jasnou vizi že použiji akvarelové barvy. Vycházela jsem z předešlé tvorby. Tuto představu jsem návrh od návrhu postupně opouštěla. Hlavně proto, že jsem se snažila vtěsnat dvě idee do jedné. A to malbu portrétu a otištění barevné skvrny, což samozřejmě nefungovalo. Nebyla to dobrá cesta ani myšlenkově ani vizuálně. A navíc by to ani nezapadalo do tématu Česká lyrická malba, vývoj a dnešek, ale spíše do nějakého figurativně zaměřeného. Samozřejmě jsem ke většině poznatků a posunů dospěla díky konzultacím.

Inspirovaná některými obrazy Vladimíra Boudníka na téma Rorschachova psychiatrická metoda jsem začala přetiskovat barvu z jedné strany obrazu na druhou a tím vytvářet dané obrazce. Vyzkoušela jsem jak obyčejný papír, tak akvarelový a nakonec i plátno, od barev akvarelových, akrylových až přes temperové. Technologicky se mi ani jeden z těchto pokusů nedařil a tak jsem přešla na tisknutí předmětů a následně těla. I přesto že Rorschachův test vzniká přetištěním jedné barevné skvrny na druhou polovinu obrazu a tím vzniká ucelený obrazec, já jsem se vydala cestou vytváření zrcadlících se polovin. Což dává větší prostor představivosti. A navíc ani v přírodě, ani lidské tělo není vždy symetrické. Všechno tohle tištění vychází z určité hravosti, volnosti. Jsou to, dá se říct první dětské pokusy. Ať už se jedná o tištění bramborových razítek nebo dětských dlaní. Pokoušela jsem se do malby zapojit i jiné lidi, poskytnout jim materiál a "volnou ruku", ale ve výsledku tyto návrhy byly paradoxně upjatější. Možná právě proto že jsem pořádala dospělé lidi. Proto jsem na tento popud začala tisknout sama.

4.2 Otisk těla s objektem, obrazem se v umění ve smyslu kontaktu s dílem objevuje od pravěkého umění napříč celými dějinami umění. Ať už v Evropské jeskynní malbě cca 30 000 let př. n. l., ve znázornění lovených zvířat v jeskyni Chauvet-pont-D'arc ve Francii. Nebo mladších malbách pocházejících ze sahary, ze skalnaté pevniny Tassili N'ažzer z let 4 000 př. n. l..

Dokonce i v renesanci, době tak přísné na pojetí obrazu, nalezneme důkazy o „malbě“ prsty, tělem. Např. v tvorbě Piera di Cosima, konkrétně v jeho obraze Satyr truchlící nad nymfou, v malbě rostlinstva, byly objeveny otisky prstů. Samozřejmě si však můžeme jen domýšlet, zda se jednalo o záměr či pouhou náhodu.

Paradoxně čím více se blížíme modernímu umění tím více se dotek těla na dílech autorů zintenzivňuje. Nalezneme jej v malbě postimpresionisty Vincenta van Gogha, impresionistických voskových sochách Medarda Rossa, v raném britském modernismu Harolda Gilmana, surrealistických obrazech Joana Miro a samozřejmě v tvorbě Yvea Kleina, zde všude je čitelný otisk těla.

Může se zdát, že jsem ve své bakalářské práci použila modré barvy, inspirovaná barevností Yvea Kleina, ale sama jsem si vzdálené podoby všimla až po většině konečných obrazů, dlouho po mém rozhodnutí pracovat s modrou barvou. Možná ve výběru barevnosti zapracovala má podvědomá znalost malby Kleina, možná pouze cit pro barvu.

5 PROCES TVORBY

Přípravné návrhy, jejichž tvorba probíhala několik měsíců, se postupně přerodily v samotnou tvorbu bakalářské práce. A to dokonce tak že jedny z posledních návrhů již byly použitelné pro samotnou sérii obrazů. Nicméně jsem je do vystavované série nepoužila a začala jsem s tvorbou samostatné série na návrhy navazující a z nich vycházející, poučenou. A to hlavně, protože každý návrh byl krokem dál a já nechtěla kráčet nazpět. I v samotném procesu série dvanácti obrazů na dané téma jsem se poučovala a posouvala a neustále se mi v hlavě rodily nové a nové variace. Mám pocit že je to nevyčerpatelná studnice inspirace.

Před samotnou malbou na plátno jsem si ho musela adekvátně upravit a to tak že jsem ho nejprve naplnula na sololitovou desku a upravila savost běžně dostupnou hloubkovou penetrací ve dvou vrstvách. Dále jsem plátno sejmula ze sololitové desky a začal tím proces samotné

malby. V několika barevných vrstvách jsem na něj tiskla jednotlivé části těla do symetrických tvarů, připomínajících organické formy hmyzu a živočišného světa. Od tisku celého těla, přes části jako například ruce, dlaně či nártý, pro dotvoření jednotlivých symetrických tvarů. Jako pomyslnou podmalbu jsem použila tisk bílé barvy a v dalších vrstvách tiskla barvy modré. Postupovala jsem přirozeně, nesnažila jsem se nuceně vytvořit určitý obrazec. Byla to hra s barvou, s barevnými skvrnami. Následně jsem obrazce, skvrny doplňovala akvarelovou malbou. Vždy jsem navazovala, vycházela a podtrhovala předem vzniklé tvary. Jednalo se o vyzdvižení, ne přemalbu.

I samotná adjustace není náhodná. Nejprve jsem měla úmysl napnout plátno klasicky na podrámký, ale po napnutí jednoho z konečných návrhů jsem zjistila, že obraz tím ztratí na lehkosti a ani předpokládaný formát 80x60cm nevyhovoval mým představám.

Velikost formátu 80x60cm jsem volila z praktického hlediska. Protože samotná část těla, kterou jsem tiskla, od poloviny stehů, po krk není delší než 80cm.

Zase naopak plátno pouze zavěšené bez jakékoli podložky působilo až příliš ledabyle, nedokončeně. A proto jsem zvolila netypickou variantu upevnění na podložku pouze po dvou stranách.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Vzhledem k tomu, že jsem pro svou malbu zvolila jako štětec nebo spíš jako nástroj nanášení barvy své tělo, mohlo by se do jisté míry hovořit o určitém přesahu malby do grafických technik. Protože stejně jako techniky grafické má moje tvorba některé totožné vlastnosti: jedná se o dvojrozměrný projev, který inklinuje k jednobarevnosti nebo spíše k vyjádření omezeným počtem barev, což jsem si ale samozřejmě zvolila sama a do jisté míry to bylo i obtížností tisku.

Pro svou práci jsem použila tyto materiály:

Klasické **lněné plátno**, které se vyrábí z vláken lnu (*Linum usitatissimum*). Druhy lnu, z nichž se získává plátno, mají dlouhý, nerozvětvený stonek, odlišný od druhů pěstovaných na olej. Plátno má hrubší charakter, běžně střední hustotu (kolem 15 x 15 nití na cm). Malířské plátno je z dlouhých a kroucených vláken stejné síly, bez příměsí (např. slámy). Je dostatečně pevné a odolné vůči ostatním vlivům, jako například plátno konopné. A tudíž nevlastní některé nežádoucí vlastnosti plátna bavlněného, které rychle podléhá oxidaci a je tudíž méně

trvanlivé. Vzhledem k rozdílné hygroskopičnosti se nedoporučuje kombinace těchto materiálů. Plátno jsem před samotnou malbou musela ošetřit hloubkovou transparentní penetrací určenou pro všechny druhy nátěrových hmot, ve dvou vrstvách. Množství penetrovaných vrstev jsem si předem vyzkoušela na návrzích a zvolila vrstvy dvě a to jak kvůli dostatečné „tvrdosti“, zpevnění plátna, tak kvůli dostatečnému ošetření savosti plátna.

Temperová barva byla použita na samotný tisk. Vzhledem k tomu, že výrobce neudává složení barvy. Můžu vycházet jen z jejich vlastností a obecných "receptur" temper. Tempera je emulzní látka dělicí se do dvou kategorií. Na tempery rozpustné a nerozpustné. Běžně dostupné tempery mají obecně jako základ pojidla přírodní pryskyřici. Nejčastěji pak arabskou gumu, stejně tak jako barvy akvarelové.

Může obsahovat i řadu přísad, jako jsou vosky, plnidla. Temperu jako materiál pro svou malbu jsem si zvolila pro její reverzibilitu, vlastnost, díky které lze do barevné vrstvy zasahovat i po zaschnutí a rozmývat jí. A dále mi vyhovovala smývateľnost tohoto druhu barvy. Některé prvotní návrhy jsem tiskla pomocí barev akrylátových disperzních. Ale právě jejich ireverzibilita a rychlé schnutí nebylo žádoucí, nemluvě o praktičnosti odstraňování barvy z předmětu tisknutí.

Samotný tisk jsem dále doplňovala barvami akvarelovými. **Akvarelové barvy** se vyrábějí rozemletím práškového pigmentu do pojícího prostředku, který je rozpustný ve vodě. Tento prostředek se stává hlavně z arabské gumy, ale obsahuje také glycerin jako plastifikátor, zvlhčovač jako volskou žluč a tam, kde je třeba, i záhustku, jako je tragantová klovatina nebo škrob, dextrin. Obvykle se také přidává konzervační látka chránící proti bakteriím a plísním. Každý pigment, má-li trvale působit jako akvarelová barva, vyžaduje poněkud jiný postup, a proto se musí použít větší či menší poměr jedné nebo více přísad. Míchání akvarelových barev je proto kvalifikovaná činnost založená na metodě pokusu a omylu a na letitých zkušenostech. Domácí příprava akvarelových barev se nedoporučuje, proto i já se rozhodla pro barvy koupené. Barvy jsou na trhu dostupné ve dvou variantách: v kalíšcích a tubách. Mým názorem je že kvalitnější jsou "kalíškové".

I když jsou tyto barvy vhodné spíše pro malbu na speciální akvarelový papír, ani pro plátno nejsou zcela nevhodné. Já jsem je použila díky jejich snadnému mísení, souznění s předešlou vrstvou a velké škále barevnosti a hlavně kvůli jejich velmi kvalitnímu pigmentu.

Které bych například u akrylátových barev disperzních nenašla. Je to také druh barev se kterými mám bohatou zkušenost a jsem si vědoma jejich vlastností. Od nemožnosti korekce, po způsoby samotné malby – vrstvení lazur téže barvy, vrstvení lazur různé barvy, zapouštění barevných skvrn do sebe, vymývání světlých míst jak v barevné vrstvě suché tak v mokré, ... A díky předešlé penetraci plátna jsem si také všechny tyto postupy mohla dovolit. Podstatou akvarelové barvy je lazurní efekt, kterého jsem využila i já. Při průniku světla dochází ve vrstvě barvy k pohlcení části barevného spektra světla a odrazu zbývajících barevné části od podkladu.

Samozřejmě jsem pro práci s akvarelovými barvami používala kvalitní vlasový štětec evropského typu. Tento štětec je uspořádán opačně než štětec orientální. A to tak že má dlouhé chlupy uprostřed a krátké po obvodu. Je-li vyroben kvalitně a z kvalitního materiálu, od štětín vydry, kuny, jezevce či sobola u štětců vlasových (například z štětín prasete u štětínových) vždy vytváří špičku. Což je hlavním požadavkem právě pro akvarel.

Mé obrazy nejsou adjustovány klasickým napnutím na blind rámy, které se běžně používají pro napínání plátna. Ale jsou připevněné na sololitovou desku, tloušťky 3mm. Tuto sílu desky jsem zvolila hlavně kvůli její lehkosti a poté snadnému zavěšení a zároveň je to tloušťka která unese váhu plátna a neprohne se. Na sololit jsou přilepeny dvě dřevěné lišty s hloubkou 1,5cm. Jsou připevněné pomocí univerzálního lepidla ředitelného vodou, protože jakékoli jiné upevnění bylo nežádoucí kvůli viditelnosti spojů. Po pravé a levé straně je vidět okraj plátna, nemá ohyb na rub desky a tudíž lze z obrazu vyčíst průběh tisku i technologický postup. A na horní a dolní straně je plátno ohnuté a upevněné na lištu pomocí čalounické pistole. Nakonec aby se plátno po stranách kde není připevněno neodchlípovalo je přilepeno slabou vrstvou lepidla k podložce.

7 POPIS DÍLA

Jedná se o ucelenou sérii dvanácti obrazů inspirujících se tématem Česká lyrická malba, vývoj a dnešek, kterou doprovází řada návrhů. Od návrhů ryze technologických přes barevné variace různých formátů. Obrazy jsou provedeny na plátně, které je cíleně součástí malby, tudíž není ošetřeno klasickým postupem podkladové vrstvy a je tudíž viděné. A dále sérii ucelují chladné modré barvy - Pářížská, Coelinová a Pruská modř společně s Kobaltovou, pod kterými lze cítit vrstvu předešlou, bílé barvy. Modré ustupují do pozadí a dávají vyniknout teplým tonům

okrových, hnědých a červených, které jsou jakoby kolorismem obrazů. Námětem obrazů jsou skvrny, otisky tvořené do neurčitých tvarů připomínajících jakési živočišné formy.

Série obrazů je vystavena do pomyslného obdelníku, který sjednocuje celek a zároveň neruší jednotlivý dojem z každého obrazu samostatně. Z obrazu, díky jeho upevnění na podložku pouze z horní a dolní strany je cítit lehkost a uvolnění tvorby.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Osobně si daný přínos pro svůj obor nedokážu představit. Přemýšlím jestli se může jednat o přínos technologický, tématický či myšlenkový. V dnešní době umění a tempu vývoje a možná i anulace nových myšlenek tvorby je složité přijít s něčím naprosto novým, tudíž stoprocentně přínosným.

Snažila jsem se dělat tvorbu nezaujatou dějinami umění a tudíž jsem se ani nezabývala jejím přínosem. Ale možná tato myšlenka bude největším přínosem. Dnes když už máme tu možnost všechny obrazy mistrů prozkoumat do posledního tahu štětcem a víme přesné záměry tvorby umělců nemá cenu se snažit o to co už někdo před námi vytvořil. Tudíž jsem se snažila tvořit dětskou hrou malbu uvolněnou, radostnou. Neříkám že je to má myšlenka, jistě takových tvůrců bylo již mnoho. Ale pro mě to bylo něco nového a při nejmenším je to přínos pro mě samou.

Pochybuji že ať bychom se zeptali jakéhokoli umělce napříč dějinami umění, "Jaký se jeho přínos pro daný obor?", měl by jasnou vizi. Myslím si že umělci tvoří svá díla a nepřemýšlí povrchně nad přínosem práce. Tvoří protože je to jejich potřeba, přirozenost.

9 SILNÉ STRÁNKY

Nejsilnější stránkou mého díla je vlastnost vyvolat v každém divákovi jiný myšlenkový pochod, jinou emoci i přesto že více diváků sleduje tentýž obraz. A to protože každý z nás má jiné zkušenosti, představitivost, povahu. Jedná se o přesně ten samý princip na kterém funguje Rorschachův test. Tuto vlastnost jsem si i sama ověřila na některých svých přátelích, kteří zaujatě, a já doufám, že pozitivně zaujatě, přistupovali k mým obrazům a sdělovali mi co vidí. Jedni hmyz, druhí listí na stromech a třetí prostě nahou ženu. Měla jsem tím pocit, že jsem docílila předání smyslu obrazu. Může se zdát že obrazy mají jistý sexuální podtext. Ale záměrně jsem s touto myšlenkou nepracovala. Na

druhou stranu nemůžeme přeci v barevných skvrnách říci kdo, co má vidět. Tudíž vlastně je také správně pokud někdo vidí nahou ženu.

A jako svou druhou nejsilnější stránku obrazu vnímám průběh tvorby konečných obrazů. Není totiž vůbec snadné, vytvářet obraz nezaujatě a s jakousi duší dítěte. Ale to jak obrazy působí i průběh jejich vzniku je důkazem dítěte v každém z nás. Ať už ve mně nebo v divákovi. Ikdyž tuto velmi silnou stránku si uvědomuji asi nejvíce já sama, protože jsem prošla celým procesem tvoření. Ale vím, že pokud by se o tentýž záměr pokusil kterýkoli jiný člověk, ať už hraví s bezstarostnou duší či ustaraný, usedlý dospěl by ke stejnému závěru - obtížnosti nezaujatého myšlení.

Má bakalářská práce je silná i po technologické stránce. Použila jsem výhradně kvalitní materiál, barvy, plátno i podložky. A samozřejmě celý technologický postup, nepočítaje návrhovou část, byl velmi komplikovaný. A daleko složitější než samotné napnutí plátna na blindrám. Musela jsem postupovat od napnutí plátna a penetrace, sejmutí a následného tisknutí, znovu napnutí na sololitovou desku a samotné malby, opětovného sejmutí a konečné adjustace na předem připravenou desku, na kterou jsem musela nalepit lišty. Celému tomuto postupu jsem se samozřejmě mohla vyhnout kdybych postupovala běžným způsobem. Ale mé obrazy tím naopak dostaly něco navíc, péči která je na nich čitelná.

10 SLABÉ STRÁNKY

Mezi slabé stránky mé bakalářské práce považuji zdánlivou jednoduchost v průběhu práce – to znamená, že se může zdát, že jsem si záměrně práci ulehčila tím, že mým štětcem se stalo mé tělo, tisk. Samozřejmě že například v porovnání s mistry klasické malby, v zachycení reality je má práce dá se říct zjednodušená. Ale to není záměrem tvorby ani myšlenky. I když se toto může prvotně zdát, technologický průběh práce byl mnohem složitější než o klasického plátna napnutého na blindrámu.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní a periodická literatura

1. GOMBRICH, Ernst Hans. Příběh umění. Praha: Agro, 2006. ISBN 80-7203-143-0.
2. WOLMUTH, Radek. Petr Nikl - Grafika. Praha: Galerie ART Chrudim, 2012. ISBN 978-80-260-2717-1.
3. CHALUPA, Pavel. Bohuslav Reynek. Brno: Arbor vitae, 2011. ISBN 978-80-87164-84-6. Bible Reynek. Praha:
4. EUROMEDIA GROUP, 2014. ISBN 978-80-87543-07-8.
5. REYNEK, Bohuslav. Korespondence. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-1861-6.
6. DOSTAL, Martin. Stanislav Diviš. Brno: KANT, 2008. ISBN 978-80-86970-61-5.
7. KLIMEŠOVA', Marie. Stanislav Podhrázský. Praha: Arbor vitae, 2013. ISBN 978-80-7467-037-4.
8. SKÁLA, František. František Skála. Praha: Arbor vitae, 2012. ISBN 978-80-7467-004-6.
9. SMITH, Ray. Encyklopedie výtvarných technik a materiálů. Praha: Nakladatelství Slovart, 2006. ISBN 80-7209-758-X.
10. KUBIČKA, ZELINGR. Výkladový slovník. Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-9046-7.
11. UMĚNÍ', základní kámen rodinné knihovny. Praha: Euromedia Group, 2014. ISBN 978-80-242-4494-5.

12 RESUMÉ

For my bachelor thesis I have chosen the topic Czech Lyrical Painting, Development and Today's Creation. There belong some of my favourite painters, such as Josef Šíma, Kamil Lhoták, Stanislav Podhrázský, Petr Nikl and Vladimír Boudník. However, those who inspired me the most were the paintings by Petr Nikl and Vladimír Boudník. I got inspired by their works and also their ideas in general.

I painted a comprehensive series of twelve pictures with a kind of child's soul without restraint. In the pictures there are stains which look like the stains in Rorschach's test. I was inspired by Boudník's paintings where he focuses on Rorschach's test too.

In these stains we can see objects, animals, faces or even some feelings, and everybody may see something different, as everybody has different thought processes. And this is principle of Rorschach's test.

Rorschach's test is formed when we print the left page on the right page. I used my body and created the stains, which are mirrored. We

have then more space for our imagination. Neither the nature nor the human body is symmetrical. All my prints are based on the playfulness and freedom of creation.

I used canvas and I painted it with special deep penetration, because canvas is absorbent. Then I printed some coloured layers in the shape of symmetrical stains. I used my whole body as well as my arms and palms for printing. I chose tempera to print, because it is reversible paint.

I had a lot of proposals and twelve final paintings. In the pictures there are cool blue colours, such as Paris, Coelin, Prussian and Cobalt blue. Next I used watercolors, which complement the hues of blue and those were warm colours like ochre, brown and red. The blue colours move back and the warm ones come forward.

The strong point of my paintings is that they can provoke different mental processes and different feelings, despite the fact that more viewers see the same picture. My work is also good technically, because I used only high-quality materials. I'm satisfied with my work as I created pictures with lightness and relaxed atmosphere.